

Скривена историја четрдесетог стиха – број двадесет седам

Језекиљ број осам

Jeff Pippenger

2026-08-17

У књизи пророка Језекиља налази се „тринаест“ помињања датума; шест се односи на Јерусалим, шест на Египат, а једно на Тир. Сва та помињања дата су у оквиру побуне, коју број „тринаест“ симболизује. Годину дана након што је Језекиљева жена умрла од можданог удара, чиме је означен почетак треће опсаде, Језекиљу је било заповеђено да говори против Египта, објављујући да ће бити опустошен четрдесет година.

„И учинићу земљу египатску пустом усред земаља која су пуста, и градови њезини међу градовима опустошеним биће пусти четрдесет година; и расејаћу Египћане међу народе, и разасућу их по земљама. Али овако вели Господ Бог: На крају четрдесет година сабраћу Египћане из народа међу које су били расејани; и вратићу ропство Египту, и учинићу да се врате у земљу Патрос, у земљу свога обитавања; и тамо ће бити ниско царство.“ Језекиљ 29:12–14.

Опсада је започела 588. године пре Христа, а годину дана касније, 587. године пре Христа, Језекиљу је било заповеђено да говори. У седамнаестом стиху, 571. година пре Христа означава да ће Египат бити дат Вавилону за пружене услуге. Библијски хронолози указују на 567. до 527. године пре Христа као на четрдесетогодишњи период означен у стиховима, а од почетне поруке суда објављене 587. године пре Христа до изјаве у седамнаестом стиху из 571. године пре Христа да је Господ предао Египат у руку Навуходоносору, налазимо период од „седамнаест година“.

Навуходоносорова војска водила је дуготрајан и тежак поход против Тира (опсада је трајала око 13 година, отприлике 586–573. пре Хр.). Војници су се крајње напорно трудили (свака глава је оћелавела и свако раме огулило се од ношења терета), ипак нису примили никакву значајну плату нити плен од самога Тира. Због овога непрофитабилног труда, Бог је одредио да Египат да Навуходоносору као накнаду („плату“) за дело које је његова војска извршила против Тира.

И у тој истој кући останите, једући и пијући што вам дају; јер је посленик достојан своје плате. Не прелазите из куће у кућу. Лука 10:7.

Стога је Навуходоносор најпре заузео Тир, а после тринаестогодишње опсаде био му је дат Египат. Пре него што је заузео Тир, заузео је Јерусалим 586. године пре Христа; потом је извео тринаестогодишњу опсаду против Тира, а након тога и Египат. Јерусалим је заузет 586. године пре Христа, а опсада Тира започела је 586. године пре Христа и трајала до 573. године пре Христа. Број тринаест повезује се са Сједињеним Америчким Државама.

Сестра Вајт нас обавештава да Јерусалим у књизи пророка Језекиља представља Лаодикијску Цркву адвентиста седмог дана, а Навуходоносор, цар севера, представља папску силу у последњим данима. У историјској илустрацији двадесет деветог поглавља, разбојници твога народа последњих дана, који представљају папски Рим, освајају три целине у том поглављу. Најпре заузима Јерусалим, затим Тир, и најзад Египат.

Суд почиње од дома Божјег, а рог протестантизма у Сједињеним Државама најпре бива освојен унапред, пре недељног закона. Рог отпадничког протестантизма у Сједињеним Државама обухвата лаодикијску Цркву адвентиста седмог дана, која представља „некадашњи“ заветни народ, који се мимоилази као што је био случај са древним Израиљем 34. године и са протестантима 1844. године. Мимоилажење тих некадашњих Божјих заветних народа 34. и 1844. године обоје је представљено у пророчкој историји двадесет и три стотине година дугог пророчанства из Данила 8:14. Суд почиње од дома Божјег, а рог протестантизма бива суђен унапред, пре рога републиканизма.

Јер је дошло време да суд почне од дома Божјег; а ако најпре од нас почне, какав ће бити свршетак оних који се не покоравају јеванђељу Божјем? 1. Петрова 4:17.

Прво помињање суда над Египтом налази се у првом стиху двадесет деветог поглавља, а последњи датум који Језекиљ спомиње у вези с Египтом налази се у стиху „седамнаестом“ истог поглавља. То поглавље показује да савремени Рим најпре савладава рог протестантизма, а затим Тир, који представља рог републиканизма, који бива савладан при недалеко долазећем закону о недељи. Када Тир (Сједињене Државе) буде освојен од Навуходоносора при закону о недељи, и Египат ће бити предат у његове руке. У том тренутку смртоносна рана папства бива исцељена. Не само да тада бива исцељена смртоносна рана папства, него нас Језекиљ обавештава да се то збива током периода позне кише.

У тај дан учинићу да никне рог дому Израиљеву, и даћу ти отварање уста усред њих; и познаће да сам ја Господ. Језекиљ 29:21.

Јаков и Израиљ

Исаија указује на то да Израиљ пупи, цвета и испуњава сву земљу плодом. Управо киша доводи до три ступња: пупљења, цветања и доношења плода, а према Исаији, позни дажд долази када се „силовити ветар“ заустави. Он даље указује да у раздобљу пупљења, цветања и доношења плода греси Јаковљеви треба да буду очишћени, а хебрејска реч преведена као „очишћени“ јесте: окајани.

У мери, кад се разграна, прегаћеш се с њим; Он задржава свој жестоки ветар у дан источнога ветра. Зато ће се овим очистити безакоње Јаковљево; и ово је сав плод уклањања греха његова: кад све камење олтара учини као кречњак разбијен у комаде, гајеви и ликови неће опстати. Исаија 27:8, 9.

Када се четири ветра (његов силни ветар) раздора задрже, започиње запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде, и мудри и зли у адвентизму коначно се раздвајају, а све се то

извршава у „дан источног ветра“. Време запечаћења отпочело је кропљењем 11. септембра, а завршава се потпуним изливањем приликом недељног закона, када се земља тада испуњава родом. Време запечаћења јесте поступно очишћење и прочишћавање, у складу с трећим поглављем Малахије. Али у раздобљу од седамнаест година, представљеном почетним и завршним датумима двадесет деветог поглавља Језекиља, одиграва се освајање шестог царства библијског пророштва, представљеног Јерусалимом, симболом рога протестантизма — цркве, и Тиром, симболом рога, то јест републиканизма — државе. Непосредно после завршетка тринаестогодишње опсаде Тира одиграва се освајање седмог царства од десет царева, представљеног Египтом. Три освајања — Јерусалима, Тира и Египта — збивају се када „рог дома Израилјева“ пропуци и када му се да отварање уста.

И свештенику Језекиљу и свештенику Захарији немост престаје код недељног закона, када и Сједињене Државе и Валамова магарица проговарају. Господ дому Израилевом даје „отварање уста“ код недељног закона. Јаковљеви греси су тада очишћени и његово име се мења у дом Израилев. Порука коју они објављују представљена је трећим сведоком пророчке немости, представљеним Данилом, коме се тада даје порука из једанаестог поглавља Књиге пророка Данила, која је уједно и Авакумова визија која тада „говори и не лаже“. Језекиљ, Захарија и Данило усклађују се са објављивањем силног вапаја трећег анђела, као и Јеремија у петнаестом поглављу, где му је обећано да ће бити Божја уста ако се врати од првог разочарања.

Зашто је бол мој непрестан, и рана моја неизлечива, која неће да зацели? Хоћеш ли ми ти бити као варљив поток, као воде којих нестаје? Зато овако вели Господ: ако се вратиш, опет ћу те довести, и стајаћеш преда мној; и ако одвојиш драгоцену од ништавног, бићеш као уста моја; нека се они врате к теби, али се ти не враћај к њима. Јеремија 15:18, 19.

Исус крај приказује почетком, и 9/11 прскање је изнело пупољке, те је биљка Јаковљева почела да расте; и најзад, када безаконје Јаковљево буде очишћено, дом Израилев ће проговорити. Пупљење на 9/11, које је било извршено кишом, предочава пупљење на крају времена запечаћења, када „рог“ дома Израилјева пропуци управо тамо где Навуходоносор савладава рогове отпалог протестантизма и републиканизма.

У том тренутку разлика између лажног рога протестантизма ставља се у супротност са истинитим рогом протестантизма, онако како је предочен Ароновим штапом који је пропуцео, за разлику од других штапова племена Израилевих. Два датума у двадесет деветом поглављу Језекиља одређују историју подизања заставе сто четрдесет и четири хиљаде у време ускоро долазећег закона о недељи.

Процес пупљења, цветања и испуњавања земље плодом започео је прскањем позног дажда 9/11, управо као што је пентекостна сезона отпочела тиме што је Христос удахнуо неколико капи на Своје ученике, што је водило ка Педесетници, када се догодило потпуно изливање. Пупљење 9/11 на почетку Јаковљевог (узурпаторовог) очишћења, што је време печећења, предочавало је пупљење дома Израилјевог (победника) у време недељног закона. Пупљење

на крају означава разликовање између народа бившег завета и сто четрдесет и четири хиљаде, као што је и изливање огња на гори Кармилу начинило разлику између пророка Илије и Валових пророка. Та разлика је представљена једном класом која је пророчки посрамљена због кривотворене поруке мира и сигурности, док је друга класа пророчки радосна, и никада се неће постидети.

Шест датума Египта

Језекиљ наводи још четири датума повезана с Египтом, и два од тих датума означавају једанаесту годину, а друга два датума означавају дванаесту годину ропства.

Опсада једанаесте године

И догоди се у једанаестој години, првога месеца, седмога дана у месецу, да ми дође реч Господња говорећи: Сине човечји, сломио сам мишицу Фараону, цару Египатском; и, гле, неће бити превијена да зарасте, да се на њу стави завој да се повеже, да ојача те може држати мач. Језекиљ 30:20, 21.

И догоди се једанаесте године, трећега месеца, првога дана у месецу, да ми дође реч Господња говорећи: Сине човечји, кажи Фараону, цару египатском, и мноштву његову: Ко ме си сличан у величини својој? Језекиљ 31:1, 2.

У једанаестој години ропства, у тридесетој глави, Египат и руке Фараонове бивају сломљене, а руке Вавилонове ојачане. У једанаестој години, у тридесет првој глави, указује се на пад Египта и на његов утицај на свет.

Дванаеста година и пад Јерусалима

Два датума у дванаестој години налазе се у Језекиљу тридесет и другој глави.

И догоди се дванаесте године, дванаестог месеца, првога дана у месецу, да ми дође реч Господња говорећи: Сине човечји, наричи за фараоном, царем египатским, и реци му: Ти си као млад лав међу народима, и као кит у морима; и излазио си рекама својим, и мутио воде ногама својим, и прљао реке њихове. Овако вели Господ Господ: зато ћу разапети мрежу своју над тобом са збором многих народа; и они ће те извући у мрежи мојој. Језекиљ 32:1–3.

И догоди се и дванаесте године, петнаестог дана у месецу, да ми дође реч Господња говорећи: Сине човечји, наричи за мноштвом Египта, и обори их, њу и кћери славних народа, у доње крајеве земље, с онима који силазе у јаму. Језекиљ 32:17, 18.

Фараон и његово мноштво

У пророчанству против Египта у тридесет првом поглављу, завршни стихови гласе:

Учиних да се народи затресу од звука његовог пада, када га обориш у пакао с онима који силазе у јаму; и сва дрвета Едема, изабрано и најбоље од Ливана, сва што пију воду, утешиће се у доњим крајевима земље. И она сиђоше с њим у пакао к онима који су

побијени мачем; и они који беху његова мишица, који наставаху под његовом сенком усред народа. Ко ме си, дакле, тако сличан у слави и у величини међу дрветима Едема? Ипак ћеш бити оборен с дрветима Едема у доње крајеве земље; лежаћеш усред необрезаних с онима који су побијени мачем. То је Фараон и све мноштво његово, говори Господ Господ. Језекиљ 31:16–18.

У објави против Египта у тридесет и другом поглављу, завршни стихови понављају и проширују тридесет и прво поглавље, и укључују паралелну завршну изјаву.

Јер пустих страх свој у земљи живих; и биће положен усред необрезаних с онима који су посечени мачем, сам Фараон и све мноштво његово, говори Господ Господ. Језекиљ 32:32.

Седамнаест година из двадесет деветог поглавља

Датуми смештени у седамнаестогодишњем раздобљу представљеном у двадесет деветој глави указују на то да Навуходоносор осваја Египат, као и на четрдесетогодишње раздобље опустошења Египта. Број четрдесет представља пустињу, предсказујући хиљаду година током којих је земља опустошена.

Погледах земљу, и гле, беше без обличја и пуста; и небеса, и не беше на њима светлости. Погледах горе, и гле, тресаху се, и сви хумови помицаху се. Погледах, и гле, не беше човека, и све птице небеске одлетеле беху. Погледах, и гле, плодно место беше пустиња, и сви градови његови беху разрушени пред лицем Господњим и од жестоког гнева Његова. Јер овако рече Господ: Сва ће земља опустети; али ипак нећу учинити потпун крај. Јеремија 4:23–27.

На крају четрдесет година опустошења Египта из двадесет девете главе Језекиља, излаже се коначно васкрсење безбожника и њихово коначно уништење.

Страх, и јама, и замка, над тобом су, о становниче земље. И догодиће се да ће онај који бежи од гласа страха пасти у јаму; и онај који изађе из средине јаме биће ухваћен у замку; јер су се отворили прозори с висине, и темељи земљини дрхте. Земља се сасвим руши, земља се потпуно распада, земља се силно потреса. Земља ће се љуљати тамо-амо као пијаница, и биће померена као колиба; и преступ њен тешко ће је притискати; и пашће, и неће више устати. И догодиће се у тај дан да ће Господ казнити војску висинаца који су на висини, и цареve земаљске на земљи. И биће скупљени заједно, као што се скупљају сужњи у јаму, и биће затворени у тамницу, и после много дана биће походени. Исаија 24:17–22.

Порука Језекиља, коју обједињује шест датума повезаних с Египтом, указује на коначно уништење земаљске силе аждаје, које отпочиње ускоро долазећим недељним законом и наставља се све до коначног уништења злих Египћана на крају миленијума.

У пророчком сведочанству звер и лажни пророк достижу свој крај у огњеном језеру, које представља Други Христов долазак, али уништење змајеве силе у огњеном језеру збива се на крају миленијума.

И звер би ухваћена, и с њом лажни пророк који је пред њом чинио чуда, којима превари оне што примише жиг звери и оне што се поклањају лику њезину. Обоје бише живи бачени у језеро огњено, које гори сумпором. А остали бише побијени мачем Онога што седи на коњу, који мач излажаше из уста Његових; и све се птице наситише њиховим месом. Откривење 19:20, 21.

Звер и лажни пророк пророчки окончавају при другом Христовом доласку, али аждаја доживљава своју судбину хиљаду година касније, при трећем Христовом доласку.

И видех анђела где силази с неба, који имаше кључ од бездана и велики ланац у својој руци. И ухвати аждају, стару змију, која је ђаво и сатана, и свеза је на хиљаду година, и баци је у бездан, и затвори је, и стави печат на њу, да више не вара народе, док се не наврши хиљаду година; а после тога треба да буде одрешена на мало времена. Откривење 20:1–3.

Једанаеста и дванаеста година

Период од „седамнаест“ година, изложен у две датумске одреднице у Језекиљу двадесет девет, започео је у десетој години ропства, а завршио се у двадесет седмој години. Поруке из тридесете и тридесет прве главе објављене су у једанаестој години, а два датума наведена у тридесет другој глави дата су у дванаестој години ропства. Период од седамнаест година који је започео у десетој години, отприлике на почетку опсаде Јерусалима, био је праћен двема египатским порукама из једанаесте године, изложеним у тридесетој и тридесет првој глави. Заједно, те две поруке из једанаесте године представљају поруку непосредно пре закона о недељи. Друге две египатске поруке из дванаесте године уследиле су у време уништења Јерусалима 586/585. године пре Христа или убрзо након тога.

Порука о Христовом доласку објављује се као део поруке Поноћног вапаја, која се код недељног закона мења у поруку силнога вапаја. Две поруке о Египту објављују се пре недељног закона, а две поруке о Египту објављују се код недељног закона или непосредно после њега. Удвостручење порука које су дате у истој години, током опсаде која кулминира разорењем Јерусалима, и друге две поруке код недељног закона, представљају праслику поруке другог анђела, где увек постоји удвостручење.

Друга порука увек је праћена трећом поруком.

„Пером и гласом треба да објављујемо вест, показујући њихов редослед и примену пророштава која нас доводе до поруке трећег анђела. Не може бити треће без прве и друге. Ове поруке треба да дамо свету у публикацијама, у говорима, показујући у низу пророчке историје оно што је било и оно што ће бити.“ Selected Messages, књ. 2, 104, 105.

На трећој поруци врата милости се затварају. Време милости за Сједињене Државе завршава се доношењем недељног закона, а време милости за свет завршава се када Михаило устане. Обоја затворена врата представљају трећу поруку, којој увек претходи друга порука, а она је увек двострука порука.

Оснаживање другог анђела извршава се када му се придружи вест Поноћног поклича. Две вести изречене над човечанством, представљене Језекиљевим објавама против Египта у тридесетом и тридесет првом поглављу, указују на то када се вест Поноћног поклича придружује другом анђелу, а две вести тридесет другог поглавља указују на оснаживање трећег анђела у силном покличу.

Језекиљеви точкови сложеног међудејства људских догађаја поистовећују последње упозорење човечанству, које је упозорење трећег анђела, а трећи анђеосастоји се од упозорења првог и другог анђела. Поноћни поклич пре закона о недељи и силни поклич после закона о недељи представљени су Језекиљева четири датума који падају унутар „седамнаест“ година алфа и омега датума двадесет деветог поглавља, који се подударају са скривеном историјом Данила 11:40, како је представљено у стиховима једанаест до шеснаест истог поглавља.

У десетој глави Књиге пророка Данила, Данило, као и Језекиљ, бива учињен немим. Данилова немост наступа усред три додира; први и трећи додир потекли су од анђела Гаврила, а средњи додир био је Христов додир. Данило је, као и Петар између Кесарије Филипове и крста, у средини. У средини је Петар видео прослављеног Христа, као што га је видео и Данило у десетој глави. Средина од три анђела јесте друга вест, која је спој двеју вести.

5. дан 4. месеца и 1844. године

У Језекиљу, у првој глави, у првом и другом стиху, Језекиљ се налази на пети дан четвртога месеца, што се подудара са средином покрета седмога месеца 1844. године. Језекиљ се налази на средини између 19. априла и 22. октобра 1844. године, као што је то био и Самуило Сноу, весник поноћнога вапаја 1844. године, када је у Бостону изложио своје прво јасно виђење поруке, 93 дана после 19. априла и 93 дана пре него што су се врата затворила 22. октобра 1844. године. Самуило Сноу био је у Бостону 21. јула 1844. године, на средини покрета седмога месеца, не знајући да је пророчки стајао са Петром на Гори преображења, са Језекиљем у тридесетој години седамнаестог јубиларног циклуса и са Даниловим другим дотицајем током огледалне визије десете главе. 2026. година представља четрдесет седму годину седамдесетог јубиларног циклуса, који се завршава 2028. године.

Тир

Пре него што се вратимо на датирање Језекиљевих шест спомињања Јерусалима, најпре треба да утврдимо онај датум који је објављен против Тира.

И догоди се једанаесте године, првога дана у месецу, да ми дође реч Господња говорећи: Сине човечји, зато што је Тир рекао против Јерусалима: Аха, разбијена је она која беше врата народима; окренула се к мени; ја ћу се напунити, сада кад је она опустошена. Зато овако вели Господ Господ: Ево, ја сам против тебе, Тире, и подићи ћу на тебе многе народе, као што море подиже своје валове. И разориће зидове Тира и обориће његове куле; и саstrугаћу прах с њега, и учинићу га као голу стену. Биће место за

распростирање мрежа усред мора, јер ја сам то рекао, вели Господ Господ; и постаће плен народима. И његове кћери које су у пољу биће посечене мачем; и познаће да сам ја Господ. Јер овако вели Господ Господ: Ево, довешћу на Тир Навуходносора, цара вавилонског, цара над царевима, са севера, с коњима, и с колима, и с коњаницима, и са четама, и с многим народом.

Побиће мачем кћери твоје у пољу; и подићи ће против тебе утврђење, и начиниће насип против тебе, и подићи ће штит против тебе. И поставиће ратне справе против зидина твојих, и секирама својим обориће куле твоје. Од мноштва коња његових прах њихов покриће те; зидови твоји затресће се од буке коњаника, и точкова, и кола, када уђе на врата твоја, као што се улази у град у коме је начињен пролом. Копитама коња својих погазиће све улице твоје; народ твој побиће мачем, и твоје моћне посаде пашће на земљу. И опљачкаће богатство твоје, и разграбиће трговину твоју; и порушиће зидове твоје, и разориће домове твоје дивне; и камење твоје и дрво твоје и прах твој баћиће усред воде. И учинићу да престане хука песама твојих; и глас харфи твојих неће се више чути. И учинићу те као голи врх стене; бићеш место где се простиру мреже; нећеш се више сазидати; јер ја Господ рекох, говори Господ Бог.

Овако говори Господ Господ Тиру: неће ли се острва потрести од хуке твога пада, кад рањени буду викали, кад покољ буде усред тебе? Тада ће сви кнезови морски сићи са својих престола, и одложиће своје огртаче, и свући ће своје везене хаљине; обући ће се у дрхтање; седеће на земљи, и дрхтаће свакога часа, и ужасаваће се над тобом. И подићи ће тужбалицу за тобом, и рећи ће ти: како си уништен, ти који си био насељен морепловцима, граде чувени, који си био силан на мору, ти и твоји становници, који су уливали страх свима што су те насељавали! Сада ће се острва потрести у дан твога пада; да, острва што су у мору узнемириће се због твога одласка. Јер овако говори Господ Господ: кад те учиним пустим градом, као градове у којима нико не живи; кад пустим бездан на тебе, и велике воде те покрију; кад те оборим с онима који силазе у јаму, с народом давних времена, и настаним те у најдубљим местима земље, у одавно пустим местима, с онима који силазе у јаму, да не будеш више насељен; а славу ћу поставити у земљи живих; учинићу да будеш страхота, и неће те више бити; иако те буду тражили, никада више нећеш бити нађен, говори Господ Господ. Језекиљ 26:1–21.

Порука о Тиру била је објављена године када је Јерусалим био разрушен, и она представља обарање шестог царства библијског пророштва при недалеко долазећем закону о недељи. При закону о недељи, Сједињене Америчке Државе (Тир) пророчки се радују јер су обориле Јерусалим, који сестра Вајт поистовећује са лаодикијском Црквом адвентиста седмог дана, коју Језекиљ назива „вратима народа“. Тир указује на то да је Јерусалим „био“ врата народа, у прошлом времену. „Врата“ су, пророчки, црква.

И уплаши се, и рече: Како је страшно ово место! Ово није ништа друго до дом Божји, и ово су врата небеска. И уста Јаков рано ујутру, и узе камен што га беше метнуо себи под главу, и постави га за стуб, и изли уље на врх његов. И назва оно место Ветил; а пре се град звао Луз. 1. Мојсијева 28:17–19.

Реч „Ветил“ значи дом Божји, а Тир се радује што је приморао лаодикијску Цркву адвентиста седмога дана да прихвати наметање богослужења сунцу. Али упркос заблудном слављу оних који намећу богослужење сунцу, Бог преко Језекиља изјављује: „Ево ме на тебе, Тире, и довешћу на тебе многе народе, као што море подиже валове своје. И разориће зидове Тирске, и обориће куле њезине.“

„zidovi Tira“ представљају заштиту Тира. „Zid“ је симбол Десет заповести.

„Пророк овде описује народ који, у време општег отпада од истине и праведности, настоји да обнови начела која су темељ Божјег царства. Они су поправљачи пролома који је начињен у Божјем закону — зида који је Он поставио око Својих изабраника ради њихове заштите, и послушност чијим прописима правде, истине и чистоте треба да буде њихова трајна заштита.“ *Prophets and Kings*, 677.

Божји закон је зид заштите, али зидови, у множини, представљају два начела која су „штитила“ и произвела благостање и успех Тира, симбола републиканског рога Сједињених Држава.

„И имађаше два рога као у јагњета.“ Рогови слични јагњетовим указују на младост, невиност и кротост, те прикладно представљају карактер Сједињених Држава када су пророку биле показане као да „излазе“ 1798. године. Међу хришћанским изгнаницима који су најпре побегли у Америку и потражили уточиште од краљевског угњетавања и свештеничке нетрпељивости, било је многих који су одлучили да успоставе владавину на широком темељу грађанске и верске слободе. Њихова гледишта нашла су места у Декларацији о независности, која износи велику истину да су „сви људи створени једнаки“ и обдарени неотуђивим правом на „живот, слободу и трагање за срећом“. А Устав народу јемчи право на самоуправу, одређујући да представници изабрани народним гласом доносе и спроводе законе. Била је дата и слобода вероисповести, тако да је сваком човеку било допуштено да се клања Богу према налажењу своје савести. Републиканизам и протестантизам постали су темељна начела нације. Та начела су тајна њене моћи и напретка. Потлачени и понижени широм хришћанства обраћали су се овој земљи са занимањем и надом. Милиони су потражили њене обале, и Сједињене Државе уздигле су се на место међу најмоћнијим народима земље. ...

„Јагњећи рогови и змајевски глас овога симбола указују на упадљиво противречје између исповедања и праксе народа који је тиме представљен. „Говор“ тог народа јесте деловање његових законодавних и судских власти. Таквим деловањем он ће оповргнути она либерална и мирољубива начела која је истакао као темељ своје политике. Предсказање да ће говорити „као аждаја“ и вршити „сву власт прве звери“ јасно прориче развој духа нетрпељивости и прогонства који се испољио код народа представљених аждајом и зверју налик на леопарда. А изјава да звер са два рога „чини да се земља и они који живе на њој поклоне првој звери“ показује да ће се власт овога народа вршити ради наметања неког обреда чије ће држање представљати чин одавања почasti папству.

„Такав поступак био би у непосредној супротности с начелима ове владе, с духом њених слободних установа, с изричитим и свечаним изјавама Декларације о независности и с

Уставом. Оснивачи нације мудро су настојали да се заштите од употребе световне власти од стране цркве, с њеним неизбежним исходом — нетрпељивошћу и прогонством. Устав предвиђа да ‘Конгрес неће донети никакав закон у погледу установљења религије, нити којим би се забрањивало њено слободно исповедање’, и да ‘никакав верски услов никада неће бити захтеван као квалификација за било коју службу или јавну дужност у Сједињеним Државама’. Само грубим кршењем ових заштита националне слободе може се било какво верско обредовање наметнути грађанском влашћу. Али недоследност таквог поступка није већа од оне која је представљена у том симболу. То је звер с јагњећим роговима — по исповедању чиста, блага и безопасна — која говори као аждаја.“ Велика борба, 441, 442.

Темељ Сједињених Америчких Држава представљен је Декларацијом о независности и Уставом, који представљају протестантизам, односно републиканизам. „Зидови“ заштите и благостања јесу републиканизам и протестантизам, а у време недељног закона начела и Декларације о независности и Устава бивају оборена, јер Навуходоносор „поставиће ратне справе против твојих зидова, и секирама својим обориће куле твоје.“

У време недељног закона све „куле“ бивају оборене, а кула је симбол цркве чија је темељна философија представљена настојањем човека да сам себе спасе. Говорећи о Невроду, великом бунтовнику, и његовој кули, у делу *Prophets and Kings* речено нам је: „Када је кула била делимично довршена, један њен део био је коришћен као пребивалиште градитеља; друге просторије, раскошно намештене и украшене, биле су посвећене њиховим идолима. Народ се радовао своме успеху, славио богове од сребра и злата и подизао се против Владара неба и земље.“ У време недељног закона Тир се радује што је Јерусалим оборен, али за националним отпадништвом следи национална пропаст, и цар севера ће тада оборити зидове и куле Сједињених Држава.

У следећем чланку почећемо да разматрамо шест датума Јерусалима у Језекиљу.